

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1295/2018
21.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Здравка Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Кж1 9/18 од 29.06.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 28/18 од 06.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Здравка Петровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Кж1 9/18 од 29.06.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 28/18 од 06.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 9/18 од 29.06.2018. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Новом Саду и пресуда Основног суда у Новом Саду К 436/17 од 13.10.2017. године преиначена, тако што је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка како је ближе описано у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж3 28/18 од 06.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Новом Саду Кж1 9/18 од 29.06.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА адв. Здравко Петровић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Здравка Петровића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74. члану, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног АА адв. Здравко Петровић, истиче да је доношењем првостепене и другостепене пресуде учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело.

Наведену повреду кривичног закона, бранилац окривљеног у захтеву образлаже тиме да није доказано да је забрањена последица наступила, то јест да су „судови били у обавези да свој закључак о проузроковању забрањене последице утемеље на ономе што је доказано у конкретном случају у току кривичног поступка... а не на основу опште познатих чињеница“, као и да није доказано постојање умишљаја у односу на последицу као битно обележје предметног кривичног дела и да није утврђен облик кривице у односу на тежу последицу.

Из наведеног произилази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног у суштини полемеше са чињеничним утврђењима у правноснажним пресудама а из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Здравка Петровића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.